

Die Gestaltung der Feste im Jahres und Lebenslauf in der SS-Familie

von

Fritz Weitzel

SS-Obergruppenführer und General der Polizei
1939

Traduït amb addicions per

Charles Barger

Format recentment amb revisions i addicions per

Sonnenlicht

&

Lammas 2007

Taula de continguts

Celebracions a la vida de la família de les SS	4 Festes
Anuals de la Família SS: el cicle anual	4
La celebració del Nadal	6
L'horari	6
La corona de juliol	7 La
cocció.....	9 Cançons i contes de
Nadal.....	11 El dia de Wotan i el Jul-
Teller.....	12
L'arbre de Nadal.....	20
Solstici d'hivern a la casa de l'home de les SS	20
La celebració del Nadal	21
Nit de Cap d'Any i Jul-Leuchter.....	22 La Pasqua
Celebració	27 L'arbre de
Pasqua	27 Els ous de
Pasqua.....	27 El passeig de
Pasqua.....	28
Els focs de Pasqua	28
Època de maig	32 El solstici
d'estiu.....	32 La Festa de la
Verema..	33 Els ritus de la
mort.....	33 El racó Jul i
SS...	35 El llibre de
família	36 Les nostres cartes
rúnices.....	37 La celebració de
l'aniversari	41 Celebracions especials dins de la
família	42
El nom del nen	42 Les organitzacions
juvenils de la SS	44 La cerimònia del casament i
la incorporació de l'esposa a les SS	47 Els ritus
funeraris.....	50 El jurament de la SS
Home	51

Celebracions a la Vida de la Família SS

Aquesta publicació explica el significat de les diferents celebracions i orienta la família de les SS sobre com celebrar-les amb l'esperit adequat. Mitjançant la lectura d'aquest llibret, cada SS Home i SS Woman haurien d'arribar a una comprensió més profunda d'aquestes celebracions. Aquest llibret hauria de ser especialment útil per a la Dona SS, ja que la majoria dels preparatius recauran en ella.

El coneixement dels costums dels nostres avantpassats ens dóna pau interior; mantenir aquests costums ens dóna direcció i força.

Festes anuals de la família de les SS: el cicle anual Des de temps immemorials els nostres avantpassats adoraven el Sol com a donador de vida i calor. Com un disc daurat brillava per sobre d'ells, com una roda rodava pel cel.

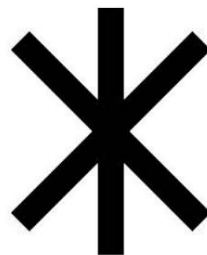
El Sol determina el pas de cada dia, i el seu camí és un cercle. Dibuixa línies més llargues i curtes al voltant de la Terra. A les 6.00 el veiem a l'est, al migdia al sud i a les 18.00 a l'oest. I a la mitjanit d'estiu, la veiem a l'extrem nord, on acaba el seu cicle diari.

A més, els nostres avantpassats veien el pas de tot l'any com a punts sobre una roda. Aquest era l'antic calendari de rodes, que es veia a l'horitzó. Durant el solstici d'hivern el Sol apareix al nord de l'Àrtic durant un breu temps al punt sud; durant el dia d'estiu es troba a la punta nord. La connexió d'aquests punts dóna la línia nord-sud de l'horitzó.

A les nostres latituds, el Sol surt els dies d'estiu i d'hivern al nord-est i sud-est, i després es pon al nord-oest i al sud-oest. Les línies d'unió d'aquests punts formen una X: divideix el cercle ja dividit en sis parts (la *Malkreuz*, o "creu marcada"), i a partir d'aquí segueix el signe antic de la roda:

A continuació, traieu el cercle exterior i teniu la runa Hagal:

Des de l'extrem nord els nostres avantpassats van portar amb ells una experiència fundacional que va esdevenir molt important per al seu futur i sobretot per a nosaltres a mesura que redescobrim el nostre patrimoni. Va ser el següent.

A l'alt nord, l'estiu i l'hivern es van lluitar com a forces de la llum i la foscor. L'hivern fosc amb la seva duresa i el seu fred semblava guanyar-se al curt i estèril estiu. I tanmateix l'estiu va arribar any rere any malgrat la força de l'hivern. Si la seva arribada cada any no hagués estat una certesa, hauria significat la mort del poble nòrdic. Trist i deprimat, el poble nòrdic va veure com el cercle del Sol es feia cada cop més petit al final de l'estiu. El Sol es va fer vell, dèbil, pàl·lid. El seu camí es va fer més curt, i durant el juliol només hi hauria unes poques hores de llum del dia i després s'enfonsaria al fred mar del Nord i se'l devorava, com si l'hagués menjat un monstre el dia d'hivern. Estava mort i jaia a la seva tomba. La qüestió de si el Sol romandria enterrat era d'igual importància que la qüestió de si la humanitat viuria o moriria.

El dia de mig hivern va ocórrer el miracle: el Sol va sortir de la seva tomba aquosa. Va néixer com un nen, va agafar forces i va aparèixer davant la gent alegre i celebradora, que va sentir que els hi havia tornat la vida. Això passava cada any. I cada any la celebraven com la seva festa més important, la seva festa de nit sagrada i santa. Van saludar el Sol amb torxes enceses per ajudar-lo a alliberar-lo dels llaços de la mort de l'hivern. I van celebrar el més sovint possible els cercles del Sol cada cop més creixents. Els focs cremarien alt aquell dia de primavera quan el dia i la nit tenien la mateixa durada, perquè segurament el Sol havia guanyat finalment la batalla. I de nou la nit d'estiu, quan el Sol havia aconseguit la seva victòria més gran i la nit només va durar unes poques hores. Aquesta celebració finalment es va convertir en la més important de totes.

El sol fort va fer possible la collita, motiu d'una altra festa, després de la qual la seva força va disminuir ràpidament i va tornar a dirigir-se cap a la mort, que al seu torn esdevindria una nova vida.

Ja en els temps nòrdics i germànics del poble alemany, la gent parlava de la mort i la resurrecció del Sol en molts contes diferents. Tenim la sort de saber més sobre aquesta cultura primitiva del nostre poble que sobre alguns períodes molt posteriors de la nostra història. Aquesta experiència del Sol és el tema de gairebé tots els nostres contes de fades precristians, que els germans Grimm han recopilat, escrits fa més de cent anys i, per tant, conservats per sempre. La princesa com el Sol, assassinada per una força dolenta i hivernal, ressuscitada per un jove heroi: aquesta és l'essència de totes aquestes històries, meravellosament extenses i variades.

L'home va veure aquesta llei de "morir i esdevenir" - *Stirb und werde* de Goethe - al seu voltant a la natura. El cicle anual del Sol determina el ritme de tots els éssers vius, animals i plantes. Tota la seva vida gira al voltant de la joventut i l'envelliment, la mort i el renaixement. I la pròpia vida de l'home va seguir aquest ritme. L'home nòrdic sabia que la seva vida venia dels lloms d'un home destinat a morir. En el coneixement de la seva pròpia mort va transmetre la vida. Aquesta era l'essència de les seves creences. El que va aprendre del Sol ho va veure als seus boscos. Per això considerava que els arbres eren sagrats. Va imaginar que tot l'univers estava recolzat per un arbre gegantí: el vell freixe descrit a l'Edda. En la seva eternitat la llei del 'mor i esdevenir' proporciona una renovació constant, un ritme etern.

Com observa Nietzsche al *Zarathustra*:

Alles geht, Alles kommt zurück; ewig rollt das Rad des Seins. Alles stirbt, Alles blüht wieder auf, ewig läuft das Jahr des Seins.

Alles bricht, Alles wird neu gefügt; ewig baut sich das gleiche Haus des Seins. Alles scheidet, Alles grüsst sich wieder; ewig bleibt sich treu der Ring des Seins.

Tot va, tot torna; eternament fa rodar la roda de l'ésser. Tot mor, tot torna a florir; eternament corre l'any de ser.

Tot es trenca, tot s'uneix de nou; eternament la casa de l'ésser es construeix. Tot part, tot es torna a saludar; eternament l'anell de l'ésser es manté veritat.

Per això l'home nòrdic tenia a les seves celebracions els focs, la roda del sol i l'arbre com a símbols. A les històries llegim sobre l'Arbre de la Vida, que creix a la tomba de la mare i protegeix la vida jove a través de les seves benediccions.

La celebració del Nadal

Quan ha passat Nebelung (novembre), el mes dels morts, comença el temps de Yuletide, amb el coneixement de la sortida del Sol del seu son, de la renovació després de la mort hivernal, del naixement de la llum de la foscor. de les llargues nits.

Encara que els alemanys ja no vivim a l'extrem nord, i encara que podem alleujar els sentiments deprimits mitjançant la llum i la calefacció, les antigues experiències dels nostres avantpassats són molt fortes i vives en nosaltres. Encara sentim que el Nadal és la festa més gran del nostre any. Per això ens esforcem per celebrar-ho amb estil amb les nostres famílies.

L'horari

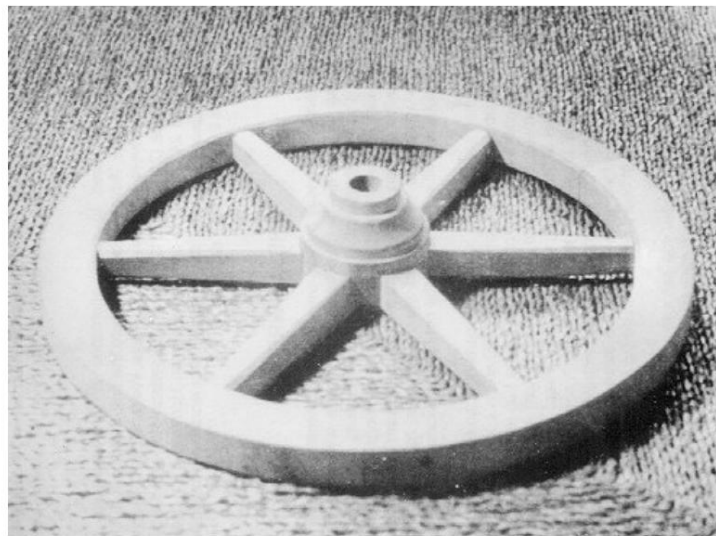
Primer cal mirar el conjunt d'aquest temps festiu. Solia durar des del 6è dia de juliol (desembre), que era el dia de Wotan i ara és el dia de Sant Nikola, fins al 6è dia de Hornung (gener), que era el dia de Frigga i ara és l'Epifania. La celebració principal va ser a la nit d'hivern, la nit del 21 de juliol, quan els cims de les muntanyes haurien encès foc.

Ens hem acostumat a algunes modificacions en aquest horari. El temps de preparació, Advent, ara dura des del primer diumenge de juliol fins al dia 24 de juliol. L'Advent conté quatre diumenges de juliol, el dia de Wotan (6è) i el solstici d'hivern (21). Els Dotze Dies Sagrats comencen amb la Nit de Nadal el 24 de juliol i acaben el Dia de Frigga el 6 de Hornung. Aquests 12 dies estan plens de celebracions especials, especialment la nit de Cap d'Any i el dia de Cap d'Any.

La corona de juliol El primer

diumenge de juliol es penja la corona de juliol a la sala d'estar. Les seves branques d'abet omplen la casa d'olors prèvies al Nadal, els seus llaços vermells desperten l'alegria per a les properes celebracions i les seves espelmes vermelles il·luminen les fosques nits d'hivern. La Corona de Nadal és l'equivalent a l'antiga roda del sol, i com que està feta amb vegetació viva, ens recorda l'antic arbre de la vida. Un cop hàgim fet aquestes connexions segur que farem els preparatius adequats per al festival.

L'home de les SS hauria d'anar al seu simpàtic carretiller i demanar-li una roda de fusta d'uns 50-80 cm de diàmetre. Segur que n'hi haurà un de recanvi. Talla un costat del cub perquè la roda pugui quedar plana. Aleshores es tenyeix de marró fosc o vermell brillant i així es converteix en la roda de Jul de la família, que s'ha de guardar en una taula baixa o al cofre familiar d'un racó de la sala d'estar.

La Roda de Jul, o "Roda del Sol", amb el seu significat religiós germànic profund arrelat s'utilitza com a base per a l'arbre SS.

Un tronc d'arbre petit, jove i bifurcat sense branques està enganxat al centre del centre, de manera que podem recrear l'Arbre de la Vida que creix a partir de la Roda del Sol. Aquest Arbre de la Vida serà utilitzat per la família de les SS a totes les celebracions de l'any.

En lloc de la roda del carro, podeu utilitzar una roda de fusta amb els divisors inserits i decorada amb lletres rúniques. L'arbre encara s'ha de fixar al centre. Es pot substituir cada any pel

tronc de l'arbre de Nadal al final de la temporada. Així, la Roda profundament simbòlica substitueix l'estand de l'arbre de Nadal de ferro colat sense sentit, que no té lloc a la casa de les SS. El mateix passa amb els llums elèctrics dels arbres i els horribles ornaments de vidre.

Ara col·loquem una cinta vermella en tots dos sentits a través de la forquilla a la part superior de l'arbre, els extrems de la qual estan lligats a la corona de juliol, que ara penja lliurement a la meitat de l'arbre.

El típic arbre de les SS Yuletide es troba al centre del cofre familiar. Directament darrere hi ha un plat de noces i a banda i banda hi ha un plat de juliol.

La corona de juliol es fa lligant paquets de petites branques de pi al voltant d'un cercol de fusta (l'ideal és un cercol de juguina per a nens) i fixant-hi quatre espelmes vermelles.

Quan la Dona SS prepara la taula per al cafè de la tarda el primer diumenge de juliol, la decora amb més branques de pi i encén la primera espelma de la Corona de juliol. Cada diumenge següent s'encén una espelma addicional. D'aquesta manera, les llums creixen lentament fins que hi ha una explosió de llum a l'arbre de Nadal en el moment del solstici d'hivern, que representa els focs del solstici. Alternativament, també és costum encendre quatre espelmes el primer diumenge i després disminuir

el nombre en un cada setmana. Així es retrata l'any vell i moribund, que renaix a les nombroses espelmes de l'arbre de Nadal tot i que la seva darrera espelma s'apaga.

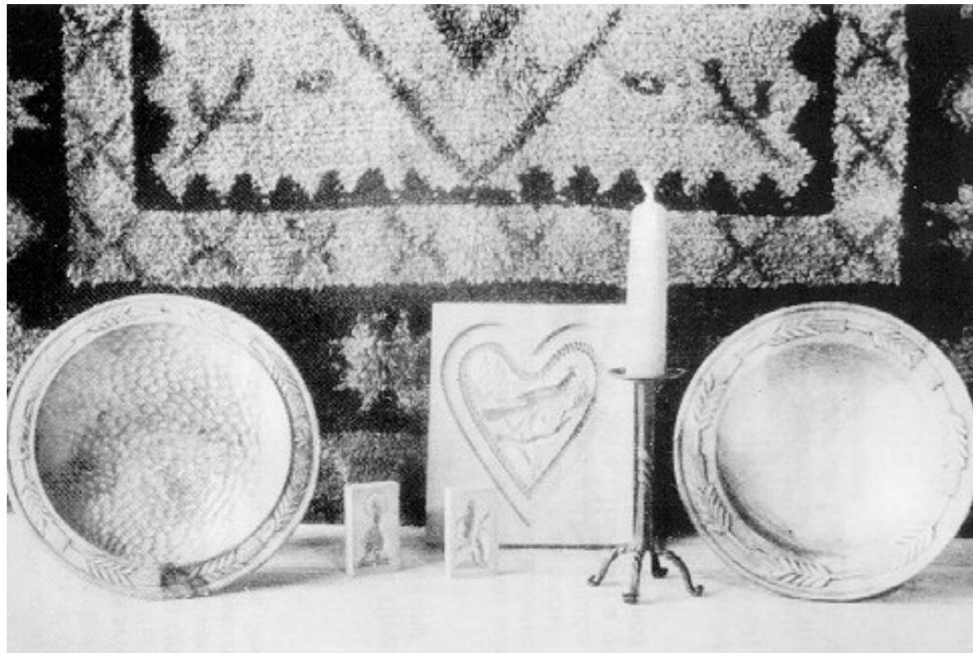
La Cocció

Tradicionalment, la mestressa de casa alemanya cuinarà tres tipus diferents de pastissos per al Nadal:

1. Pastís gran,
2. Galetes de pa de pessic i ametlla, 3.
- Galetes amb forma.

La mestressa de casa ha de tenir en compte que la cocció de Yuletide té un significat especial. No només ha de tenir un bon gust, sinó que ha d'afegir al sentit de la celebració. Així, els pastissos i les galetes haurien, com l'arbre de Nadal, la corona de juliol i les espelmes, de simbolitzar els grans canvis que es produeixen al solstici d'hivern. I, per tant, una bona mestressa de casa de les SS hauria d'enorgullir-se de seguir les velles receptes i formes i rebutjar tots els productes barats i de fàbrica nord-americana.

El pastís gran servit amb una espelma al mig i el pastís gran pla encara es troben avui a totes les cases. Els pastissos i les galetes de pa de pessic, tan boniques fetes amb mel i xarop i que omplen tota la casa del seu deliciós aroma, s'han de tallar en cors, estrelles i rodes.

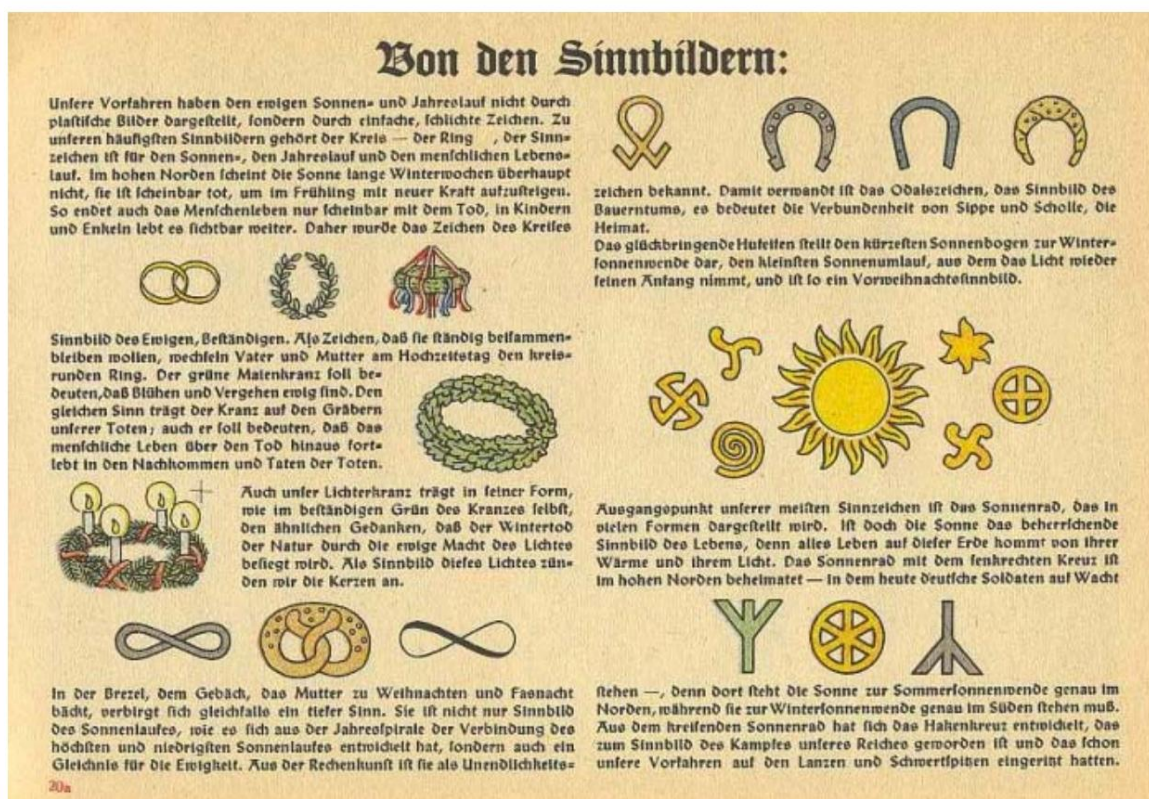

Es mostren dues làmines de fusta de Jul tallades amb motius de blat. S'hi poden trobar moltes talles diferents, inclosa la rúnica, encara que els motius de blat es troben entre els més comuns. També es mostren tres motlles de fusta, un gran i dos petits, utilitzats per donar forma a galetes.

Finalment, cada llar de les SS hauria de tenir un joc complet de talladors de fusta per a les galetes d'ametlla.

Les formes preferides són:

1. El Gallet, pregoner del dia;
2. El Senglar, un menjar tradicional de Nadal;
3. El Genet, Wotan al seu cavall;
4. El caçador, Wotan;
5. The Spinner, Lady Holle o Frigga;
6. L'arbre de la vida;
7. La parella humana.

Les galetes fetes a mà també s'han de fer amb la forma de les lletres rúniques. Aquesta operació no és difícil si primer s'enrotlla la massa en uns espaguetis llargs i gruixuts. Lletres rúniques com l'esvàstica, la runa Odal en totes les seves diferents formes, el pretzel, l'espiral solar i la ferradura es poden formar fàcilment. També ho pot fer la roda del sol de quatre, sis i vuit radis.

Aquestes galetes s'han d'utilitzar per decorar la Corona de Juliol, l'Arbre de Nadal i la taula de Nadal de cada família de les SS.

Cançons i contes de Nadal

L'època de juliol és especialment una època per als nens. Els pares no poden fer prou per alegrar aquests dies avorrits i llargs nits.

Només penseu-hi: d'on venen els nostres sentiments profunds per Yuletide?

La majoria són records de la nostra infantesa. Les primeres impressions duren més i deixen la consciència més profunda d'aquestes celebracions. Totes les festes posteriors només tenen sentit si es desperta aquesta comprensió inicial.

Com que a Alemanya cada generació ha transmès les velles tradicions als seus fills, ara tenim el Nadal alemany, que és envejat per totes les altres nacions.

Hem de garantir que aquestes velles tradicions es transmetin d'una manera veritable i inalterada, de manera que despertaran als nostres fills un fort sentiment per la seva Pàtria i el seu Poble, que els proporcionarà una sensació de seguretat en aquesta moderna i estressant. món.

A Nadal els nens haurien de cantar les nostres antigues cançons de Nadal. Així les mares han de conèixer les cançons elles mateixes i ensenyar-les amb tot el cor i l'ànima. Una vetllada a l'escola local ajudarà a tots aquells pares que no se'ls va ensenyar correctament de nens a fer-ho bé.

Les nostres millors cançons de Nadal són:

1. Alt en els vents, 2. O
Arbre de Nadal, Que verdes són les teves branques, 3. Nit
sagrada plena d'estrelles.

La temporada de Nadal és una època com cap altra per explicar històries. El nucli dels nostres contes de fades té milers d'anys. Si pots comprendre el significat més profund dels esdeveniments del solstici d'hivern, no només faràs feliços als teus fills amb aquestes històries, sinó que augmentaràs el teu propi coneixement de Yuletide i de la teva herència racial.

Cada diumenge de juliol és costum explicar una història que parla del solstici i de l'any que ve:

1. Diumenge 1 de juliol, Caputxeta Vermella: El nen de la gorra vermella (el Sol) entra al bosc fosc per visitar la vella mare (Mare Terra) i és engolit per un monstre; el jove caçador porta la llibertat del nen i amb ell el renaixement de l'any.
2. Diumenge 2 de juliol, Blancaneus: el nen príncep entra al bosc profund, arriba el regne dels Gnoms (Mare Terra) i és matat per la dolenta (la madrastra); el nen dorm a una muntanya en un taüt de vidre (l'hivern de gel), però un jove heroi l'allibera i el porta a casa.
3. El diumenge 3 de juliol, Maiden Marlene: La princesa amb els cabells daurats (el Sol) és empresonat en una torre (la mort del Sol) i el món esdevé estèril i buit; el príncep intenta alliberar-la però és frustrat per la dolenta (la dolenta núvia), fins que arriba el moment i reconeix la núvia adequada i la porta a casa.
4. Diumenge 4 de juliol, La Bella Dorment: La princesa arriba a la torre de la vella filadora i cau en un somni profund; el món es torna estèril i buit fins que arriba un jove príncep i camina per les bardisses de rosers perquè el temps és madur (solstici d'hivern); desperta la noia adormida amb un petó, el món es desperta i irradia una llum nova.

Vegeu també l'antiga saga de Sigurd i Brünnhilde a la història de *Wabberlohe* (o 'Foc màgic').

El dia de Wotan i el *Jul-Teller*

L'antiga festa de Wotan se celebra el dia 6 de juliol. Antigament, el Déu dels nostres avantpassats conduïa per l'aire, visitava la seva gent, era amable amb ells i els deixava petits regals. Va anunciar l'inici de la temporada del solstici d'hivern i l'arribada de l'Any Nou.

L'església cristiana no va poder suprimir aquestes visites anuals d'aquest líder dels bons esperits amb barba blanca i un ull. Així que van posar un dels seus suposats sants, Sant Nikolaus, al lloc de Wotan. Però a moltes zones d'Alemanya es va mantenir la història del *Schimmelreiter* (o 'Ginet del cavall blanc'), conegut també com Hruodprecht (o Ruprecht, que significa 'Brillant amb glòria') o Wotan o simplement el Pare Yuletide.

Les Famílies de les SS haurien de reunir-se i fer de la visita del Pare Yuletide un esdeveniment memorable per als seus fills, que de ben segur els ho agrairan en els propers anys. Però quan no es pugui organitzar una visita real, tots els membres de la família haurien de posar els seus plats de Jul a l'ampit de la finestra,

on es trobaran al matí farcits de pomes, fruits secs i galetes fetes a mà, els primers missatgers de la propera festa.

Cada membre de la família hauria de tenir el seu propi Jul Plate. Quan neix un nen, s'ha de lliurar un plat de juliol a la cerimònia de lliurament del nom. Ha de ser un plat antic d'estany, fusta o ceràmica decorat amb l'Arbre de la Vida i lletres. Com que aquest plat s'utilitza durant tota la vida, hauria de ser bonic, però no massa gran. S'utilitza els aniversaris per a les espelmes; el dia de Wotan, el dia de Nadal i el dia de Cap d'Any per a les delícies; el diumenge de Pasqua pels ous; a la Festa de la Verema de les pomes; a la Cerimònia de Noces pel pa i la sal; i en la Cerimònia Funerària de la Llum de la Vida, que s'hauria d'apagar sobre ella.

Produït per la firma de porcellana SS de Porzellan-Manufaktur Allach-München per a Yuletide 1941 i disponible per a la compra pública, el *Jul-Teller*, o "Jul Plate", que es mostra aquí té una vora verda amb motius simbòlics de l'arbre Of Life a la vora inferior. El centre de la placa està decorat amb *Schneeglöckchen*, o "gotes de neu".

El plat Allach Jul de 1943 està decorat amb un disseny senzill de *Krokusse*, o "azafrans", que sorgeixen a través de la neu de l'hivern.

Produït per Staatliche Porzellan-Manufaktur Meißen, aquest *Jul-Teller* de 1940 representa la família, l'arbre de fulla perenne i la foguera de la muntanya, i el *Sonnenrad*, o "Sunwheel Swastika".

Dins de la frontera de campanelles, crocus i sols naixents, l'Allach Jul Plate de 1944 porta una inscripció del poeta i dramaturg del segle XIX CF Hebbel:

*Und von allen Sternen nieder
Strömt ein wunderbarer Segen,
Dass die müden Kräfte wieder
Sich in neuer Frische regen,
Und aus seinen Finsternissen
Tritt der Herr so weit er kann, Und
die Fäden die zerissen, Knüpft
er alle wieder an.*

*I baix de totes les estrelles
Flueix una benedicció gloriosa,
Així que la força cansada
Pot tornar a sentir-se refrescat,
I fora de la foscor
L'home caminarà, tan lluny com pugui,
I els fils que es van trencar
Es tornarà a arreglar tot.*

Plats especials de la fàbrica Allach, fets de porcellana blanca i amb símbols nacionalsocialistes en relleu, es van lliurar com a obsequi personal del Reichsführer-SS.

Al centre de la placa de 1943 hi ha una àguila elevada que agafa una espasa i un cúmul de fulles de roure. A la frontera hi ha les famoses paraules de la carta de Friedrich der GröÙe a d'Argens l'any 1758:

Wir werden uns solange herumschlagen, bis unsere verfluchten Feinde sich zum Frieden bequemen!

Ataparem al nostre voltant el temps que calgui fins que el nostre maleït enemic es sotmeti a la pau!

La imatge central de la Placa de 1944 és una gran Creu de la Mare envoltada per un anell de sis Creus de Ferro i sis Fulles de Roure. La inscripció al voltant de la placa diu: *Durch Mütter und Held ist unser der Sieg*, "La victòria és nostra a través de la mare i l'heroi".

El *Jul-Teller* de 1940 mostra l'Espasa de la Victòria al centre, amb sis esvàstiques de Sunwheel, sis cors i dotze runes Hagal a la vora.

La placa de juliol de 1942 mostra l'esvàstica de la roda solar amb la torxa al centre, envoltada de quatre cors i sis runes Hagal, juntament amb les paraules *Nur aus Opfern steigt groß das Reich*, "Només des del sacrifici s'elevà el Reich".

La Sunwheel Swastika i Man Rune dominen el *Jul-Teller de 1941*. Al voltant de la frontera hi ha sis rodes solars més petites, sis cors i dotze runes Hagal.

El *Jul-Teller* de 1944 de la divisió *Waffen-SS Langemarck* està tallat en fusta i porta una esvàstica central de Sunwheel amb tres cavalls.

L'arbre de Nadal

Després que els SS Men s'hagin parat al costat dels focs de la muntanya durant el solstici d'hivern i hagin escoltat les paraules de contemplació i advertència, porten a casa un dels arbres petits que han vist el foc.

La veritat es posa al centre de la roda de juliol i es decora amb les Llums de Nadal. I així l'arbre de la vida perenne es troba a la sala d'estar, explicant la mort de l'hivern fosc i el renaixement brillant del temps que ve.

Solstici d'hivern a la casa de l'home de les SS

Hem de tenir present el significat de l'arbre de Nadal, encara que l'haguem de comprar al mercat de la ciutat. Hauria de ser un bell arbre prim, les branques amples del qual haurien de propagar solemnitat i festivitat a l'habitació. Hauria de situar-se a la cantonada Jul i SS de la casa. S'ha de decorar amb la màxima cura.

No comenceu els preparatius a l'últim minut possible i, a continuació, apresseu-vos a comprar qualsevol brossa que us ofereixi la botiga més propera. Quin significat possible hi pot haver en l'orpel·lo, els cabells d'àngel, els ornaments de vidre, els guixells i altres disbarats semblants a l'arbre de Nadal de la família de les SS?

La roda de juliol, que recolzava la corona de juliol, ara conté l'arbre de Nadal. No hi hauria d'haver res a dalt de l'arbre; la capçada de les branques ha de romandre nua. Les millors decoracions són les espelmes enceses.

A més, s'han de penjar moltes pomes vermelles a l'arbre amb filferros prims. La poma és un símbol de la vida futura, i el vermell és el color del Sol. Altres símbols amb un significat similar són les nous pintades d'or i plata. I, per descomptat, les galetes casolanes en forma de mà amb les seves

s'han de penjar diferents significats a l'arbre, juntament amb un porc massapà que simbolitza el Jul Senglar.

Durant les llargues nits de juliol, el pare hauria de tallar ornaments de fusta en totes les diferents formes de la roda de juliol i l'esvàstica, per completar la decoració de l'arbre. Però la impressió principal sempre ha de provenir del mateix arbre de Nadal i no de les decoracions.

La Festa del Nadal

Celebrem el Nadal al vespre, no al matí. El Nadal és la festa de la llum del nounat i la vida renovadora. Per tant és la festa de la commemoració del naixement del nen, d'agraïment a la mare, de bons desitjos per al creixement de tot el Poble. El motiu del nostre regal a Yuletide és mostrar respecte als altres membres del nostre poble pel paper que tenen en la seva continuïtat.

A Alemanya, el Nadal és, per tant, una festa tant per a la família més propera com per a la família més àmplia, que tendeix a excloure els forasters, però per a la qual sempre hi pot tornar un fill perdut o que viu lluny.

Els regals, que només són valuosos en la mesura en què el donador hi ha treballat, són posats sota l'arbre en secret pel pare. Quan tot està a punt, la família es reuneix a la sala contigua per sopar. La taula ha de ser festiva i col·locada amb cura. Aquest és l'inici de la celebració de Nadal.

El menjar ha de ser abundant, amb un plat principal de carpa, oca, senglar o llebre. Aquests animals s'han menjat tradicionalment a l'àpat de Nadal i mai s'han de substituir per altres aliments.

No només els regals sinó tota la celebració ha d'estar plena de sorpreses per a tots els membres de la família. El pare encén l'espelma al *Jul-Leuchter*, o "Canelobre de terrissa de Jul", del qual les espelmes de l'arbre al seu torn treuen la seva llum. A l'arbre hi hauria d'haver 13 espelmes (que representen 12 mesos més la 13a renovació) o 27 (tres setmanes lunars amb nou dies cadascuna). Tres espelmes adjacents haurien de romandre apagades. A continuació, truca a la seva dona, els seus fills i qualsevol altre membre de la família a l'habitació amb una petita campana.

Mentre admiren l'arbre, encén les tres darreres espelmes i diu:

Aquesta llum hauria d'encendre per als nostres avantpassats que estan amb nosaltres aquesta nit. Aquesta llum hauria de cremar pels meus companys morts de la guerra. Aquesta llum hauria d'encendre per als nostres milions de germans alemanys d'arreu del món, que tots celebren el Nadal amb nosaltres aquesta nit.

Després d'això, tots haurien de cantar la cançó 'O Yuletide Tree, How Green Are Your Branches', sense la qual la celebració de Nadal és impensable, i obrir els regals. La tarda ha de ser tranquil·la i sincera. A l'hora fixada, la família escoltarà el discurs de Nadal del Führer adjunt, sentint a través d'ell un vincle que abasta tot el poble de

germans alemanys. Durant la tarda s'han de mostrar les fotografies familiars, explicar històries familiars antigues i intercanviar els resultats de la recerca sobre la història familiar.

Nit de Cap d'Any i el *Jul-Leuchter*

La vigília de Nadal és seguida dels Dotze Dies Sagrats, dies de festa importants per als nostres avantpassats durant els quals ningú treballava. Es deia que Wotan i el seu exèrcit dels morts cavalcaven per l'aire; i Frigga, o Lady Holle, va dirigir l'exèrcit dels no nascuts per sobre dels caps del poble.

Hauríem d'encendre les espelmes de l'arbre el més sovint possible durant aquests dies. Durant la nit de Cap d'Any les celebracions assoleixen un altre cim. Es repeteixen els esdeveniments del Nadal, i de nou ens acomiadem dels vells i mirem amb esperança al futur.

L'últim vespre de l'any és un moment molt feliç. Els nens han comprat petits focs artificials i es diverteixen. La mare va a buscar la cullera per a la fosa del plom, que només s'hauria d'utilitzar per a aquest propòsit. El plom es fon a la cullera i es posa en un bol d'aigua freda. Les figures i les formes resultants prediuen el futur. Les targetes de felicitació s'envien a parents llunyans. El punch omple la casa amb la seva aroma, i el sopar és tan grandios com el de Yuletide.

El *Jul-Leuchter*, presentat pel Reichsführer-SS Himmler a l'home de les SS, és el símbol més important utilitzat durant tot l'any per marcar celebracions i commemoracions. El seu cor retallat representa la llar i la llar, i la pau de la runa Hagal mitjançant la victòria.

A mitjanit, quan es cremen les espelmes de l'arbre de Nadal, l'home de les SS posarà el *Jul-Leuchter* sobre la taula. El Candelero amb la seva espelma d'un any s'ha encès a totes les celebracions familiars de l'any passat. La seva espelma s'ha cremat i aquesta nit hauria de rebre una de nova. De la mateixa manera que els nostres avantpassats mai deixen apagar el foc de la llar sagrada, així el nostre *Jul-Leuchter* sempre ha de tenir llum. Així, esdevé un símbol de la llum del sol que mai mor. Tothom es torna molt pensatiu quan finalment la vella espelma es crema i la nova es posa al seu lloc.

Personal de les SS rebent el Candelero i la Citació de terrissa de Jul

Cerimònia de presentació de *Jul-Leuchter* a Flandes

A la fàbrica d'Allach es produeixen canelobres de terrissa de Jul de fama mundial

Der Reichsführer-**SS**

Berlin, Julfest 1938

An meine **SS**-Kameraden!

Ich schenke Ihnen diesen Jul-Leuchter. Er ist nachgebildet nach einem alten aus früherer Vergangenheit unseres Volkes überkommenen Stück.

Seine Lichter sollen brennen in der Nacht der Jahreswende, nach unserem heutigen Gebrauch, vom 31. Dezember zum 1. Januar.

Das kleine Licht, das unter dem Leuchter steht, brenne als Sinnbild des zu Ende gehenden Jahres in seiner letzten Stunde.

Das große Licht flamme auf im ersten Augenblick, da das neue Jahr seinen Gang anhebt.

Es steckt eine tiefe Weisheit in dem alten Brauch.

Möge jeder **SS**-Mann das Flämmchen des alten Jahres reinen, sauberen Herzens verlöschen sehen und erhobenen Willens das Licht des neuen Jahres entzünden können.

Das wünsche ich Ihnen und Ihrer Sippe heute und in alle Zukunft.

Heil Hitler!

H. Himmler.

La citació de Jul-Leuchter de 1938

Les paraules de la citació són les següents:

Us dono aquest Candelero de terrissa de Jul. Està dissenyat a l'estil tradicional del nostre poble.

La seva llum cremarà durant la nit de Cap d'Any, que per a nosaltres cau la nit del 31 de desembre a l'1 de gener.

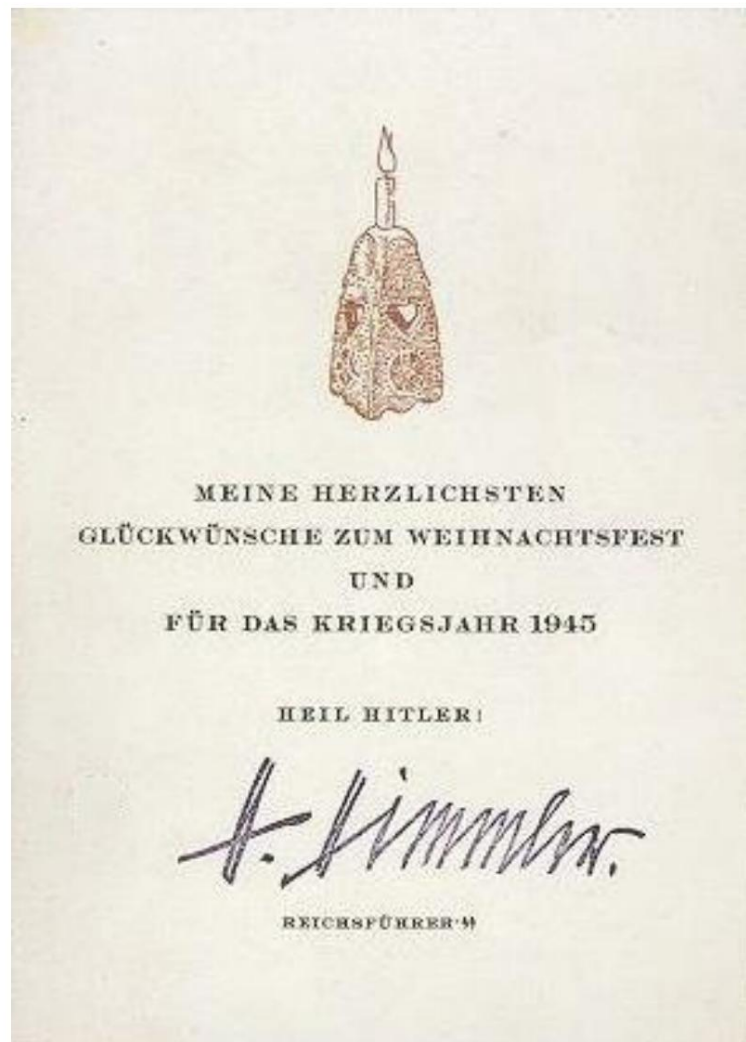
La petita espelma cremarà com a símbol de l'any final en les seves últimes hores.

La gran espelma s'encendrà al primer moment de l'Any Nou.

Hi ha una profunda saviesa en aquest costum.

Que cada Home de les SS vegi com la petita llum s'apaga amb el cor pur i il·lumina la nova llum de l'any nou amb un vigor renovat.

Això és el que desitjo per a vosaltres i els vostres familiars avui i per a tot el futur.

Aquesta imatge mostra una targeta de Nadal impresa en nom del Reichsführer-SS Himmler. Tingueu en compte el *Jul-Leuchter* que s'utilitzava per decorar aquesta targeta senzilla, que diu: "Els meus més sincers desitjos per a Yuletide i per a l'any de guerra 1945".

La celebració de Pasqua

El nom *Ostern*, o 'Pasqua', és d'origen germànic. Indica que el Sol surt exactament a l' Ost, o "Est". Amb l'arribada de la Setmana Santa la lluita entre l'hivern i l'estiu es decideix a favor de l'estiu que ve, ja que quan arriba la Pasqua, l'equinocci ja ha passat.

La Pasqua és una festa mòbil, ja que la determina no només el Sol sinó també la Lluna. Diumenge de Pasqua és el primer diumenge després de la Lluna plena que segueix l'equinocci de primavera.

L'església cristiana va triar aquesta antiga festa germànica del despertar i la resurrecció per a la seva celebració de la resurrecció de Crist. La Pasqua és la festa de la primavera victoriosa durant la qual la llei de la vida eterna de la Natura és visible en els milers de brots i llavors que creixen al nostre voltant. Aquests dies de Pasqua els celebra l'home germànic reunint al voltant del Foc de Pasqua, l'Arbre de la Vida a la casa, els aments de salze, els ous de Pasqua i el dinar festiu.

Com que veu la revelació de Déu en les lleis de la Natura, tots aquests símbols són signes de la seva proximitat a Déu.

La Pasqua és una època festiva que dura molts dies. Avui comencem les festes normalment el Diumenge Verd (Diumenge de Rams), amb el Diumenge de Pasqua el dia de festa més important. Si aquesta celebració ha de tenir sentit per a nosaltres, hem de passar el màxim de temps possible amb la família i començar els preparatius aviat.

L'Arbre de Pasqua

El Diumenge Verd els nens entren al bosc i tallen arbustos flexibles de salze plorant, bedolls i avellaners, que s'uniran en una corona.

La corona s'ha de penjar a la branca de la roda de juliol situada a la cantonada SS de la casa. El Dijous Sant s'ha de decorar la Corona amb aments de salze i avellaner, i el Diumenge de Pasqua s'han d'afegir els ous de Pasqua.

Els ous de Pasqua

Tothom sap que el conillet de Pasqua posa els ous de Pasqua. Per honorar aquesta història, el Conillet apareix a la taula amb galetes d'ametlla, i al niu de Pasqua amb xocolata. El niu de Pasqua de cada membre de la família és el seu plat Jul, que està encoixinat amb molsa o cotó i s'amaga a la casa o al pati la nit abans de Pasqua. El contingut principal del niu són els ous de Pasqua. No s'han de substituir per dolços, sinó que han de ser ous vius reals. L'ou tanca amb més claredat la força de la nova vida del despertar. Per això tothom menja ous en aquesta, la festa de la resurrecció.

Per demostrar que aquests ous tenen un significat especial, estanicolorits i pintats. Hi ha moltes maneres d'aconseguir aquest color. Sovint els ous es posen de color marró bullint la pell de la ceba i

deixant els ous en remull en aquesta cervesa. Si compres colorants alimentaris de colors pots fer petxines vermelles, grogues, blaves o verdes.

Amb una solució d'àcid clorhídric al 10 per cent, els ous de colors ara es poden inscriure amb lemes, lletres rúniques, vores i dibuixos. Els versos sobre els ous han d'anar dirigits cap al cercador de l'ou, i han de fer-lo riure, com més fort millor. Els nens poden ajudar a pintar els ous, però no haurien de fer el gravat a causa del perill evident que els entrin gotes d'àcid als ulls.

Els ous utilitzats en la cocció de Pasqua s'han de decorar així com els ous que s'amagaran. Aquests ous ara són només closques buides que, després del gravat, es poden penjar sols o encadenats a la Corona de Pasqua.

Les mitges closques de colors dels ous que es mengen s'han d'enganxar cap per avall als extrems dels aments de la corona. Els conillets de xocolata han de decorar la base de la roda de Jul fins que es mengen al seu torn.

El passeig de Pasqua

S'ha convertit en un costum que val la pena sortir a passejar tota la família el primer dia de Pasqua. Fins i tot el mal temps no pot aturar la caminada matinal del Diumenge de Pasqua. El pare no ha d'oblidar que hauria d'assumir el paper del conillet de Pasqua perquè els nens trobin el bosc ple d'ous de Pasqua i conillets (imaginariis). Cada any els nens es desperten dels efectes de la hibernació hivernal a través d'aquesta experiència especial.

El pare hauria d'assegurar-se de les rialles i de la felicitat dels nens explicant-los els vells contes de fades: el del cec que va disparar una llebre, el coix que la va agafar i l'home nu que se la va posar a la butxaca; com el Sol salta tres vegades per Pasqua quan sent riure; i històries sobre els *Münchhausen*, *Eulenspiegel* i l'atrevit *Bomborg*. Tots aquests contes fan riure la gent de les seves tonteries.

Un glop d'aigua d'un petit rierol al bosc hauria de ser especialment bo el diumenge de Pasqua. I en tornar a casa, el dinar hauria de consistir en una sopa feta amb acedana, verdures fresques i ous remenats.

Els Focs de Pasqua

Els Focs de Setmana Santa que s'encenen a tota la nostra Comunitat Popular són focs d'alegria davant la pujada victoriosa de la Primavera. Per tant, ja apunten cap als focs de la nit d'estiu.

Si l'home de les SS no pot participar en una de les celebracions al voltant dels focs de la seva Pàtria, hauria d'encendre el Candelero de terrissa de Jul sota l'Arbre de Pasqua a la cantonada SS del seu

casa i contemplar el significat d'aquests focs per als seus avantpassats i el significat de la Pasqua per a ell i la seva família. En paraules de l'antiga cançó popular alemanya:

*La primavera ha vingut a saludar-nos, el vent del sud bufa
suau, Tots els prats floreixen amb flors vermelles i blaves.
A l'exterior, el bruc marró es teixeix un vestit preciós i convida a tothom
al ball de maig.
Els ocells del bosc canten les cançons que
desitgeu, doncs veniu al ball feliç, el viatge val la pena.
Sota els til·lers verds brillen els vestits blancs, Tots els
dolors de l'hivern s'han acabat per als nens.*

Aquesta foto mostra un Osterfeuertüchel, o "Roda de foc de Pasqua", fet al poble de Lügde, fora de Bad Pyrmont, i gravat amb un proverbi: *Kein Zeit alter, kann unseren anfang denken Gott allein woll unser Ende lenken*, 1934, o "Ningú". podem predir per on començarem. Només Déu ens guiarà cap al nostre destí, 1934'.

La tradició de la roda de foc de Pasqua ha perdurat al llarg dels segles. Es porta una gran roda de fusta al cim d'una muntanya o penya-segat i s'omple de palla. La palla s'encén i després la roda es fa rodar per la muntanya o el penya-segat, emfatitzant la nostra alegria per la sortida de la primavera. En aquesta celebració hi participa tothom del poble.

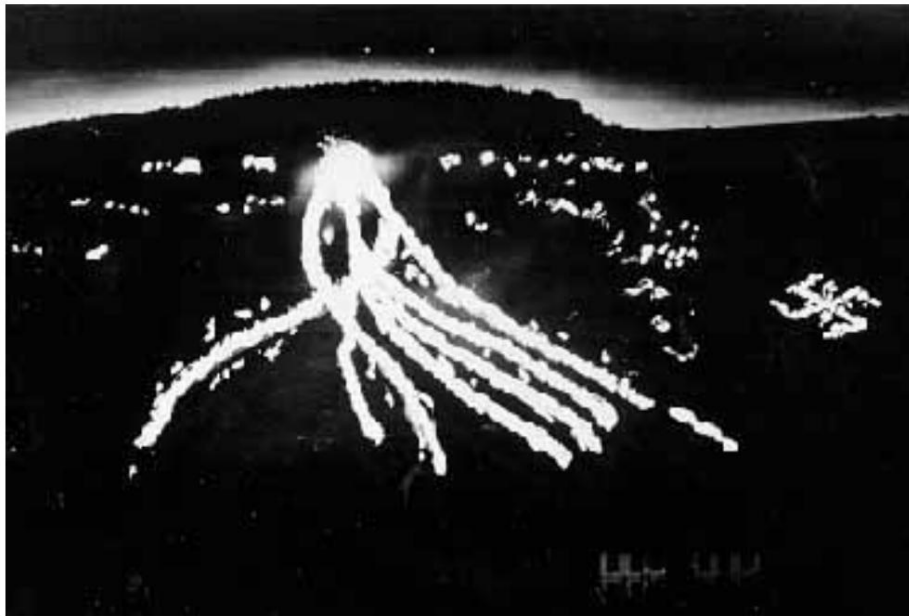
La roda de foc de Pasqua es porta pel poble i després cap al cim de la muntanya o penya-segat.
Un element de cerimònia sagrada preval al llarg de tot el procediment.

La roda de foc de Pasqua està farcida de palla. Després, la palla s'encén i la roda es fa rodar per la muntanya.

Sobre la roda en aquesta foto es pot veure el lema *Ein Volk, ein Reich, ein Führer*.

El 1934, els portadors de torxes es van organitzar per formar una enorme esvàstica ardent als vessants de l'Osterberg mentre les rodes de foc de Pasqua baixaven pel turó.

L'època de maig

Antigament, maig era el mes preferit per a les festes de noces. I després dels casaments, els joves solien anar a buscar terres per treballar i conrear. Amb la celebració d'avui de la nostra força de treball jove i forta, estem connectats amb aquesta tradició del passat.

Tots els alemanys senten un vincle entre ells l'1 de maig perquè tots formen part de la força de treball alemanya i, per tant, de l'existència alemanya. El primer dia de maig es va convertir en la gran festa de la unitat per a tots els treballadors alemanys per la Revolució Nacionalsocialista.

En aquest dia, la família de les SS hauria de passar el màxim de temps possible fora de casa amb els companys de feina i els companys, mentre que les flors i la vegetació haurien d'ornar cada casa. Tothom ha de ser conscient també que el primer dia de maig està relacionat amb una altra festa de maig, amb el nom grec de Pentecosta. Però mentre el primer dia de maig se celebra fora de casa, la Pentecosta se celebra dins la família.

En aquesta temporada, el centre de la roda de juliol hauria de suportar un petit bedoll verd, decorat amb cintes de colors: l'arbre de la vida al maig. Totes les nenes han d'anar vestides de blanc com si ella mateixa fos la Reina de Maig, la figura central del Ball de Maig. I finalment, al vespre, una beguda fresca refresca tots els que han participat de tot cor en la celebració més gran de la comunitat popular alemanya durant aquest, l'antic mes matrimonial.

El solstici d'estiu

El Sol ha arribat ara a la seva corba més llarga a través del cel. En aquest dia, la seva llum és més forta i més duradora que qualsevol altre dia. A l'extrem nord, el Sol roman aixecat durant 24 hores. Després del seu naixement a Yuletide, la llum ha arribat finalment al punt àlgid del seu creixement.

La meitat de l'any és per a nosaltres un símbol de la meitat de les nostres vides, les nostres fortes accions virils, la unitat a la llar i l'existència del nostre poble.

Juntament amb altres organitzacions que participen activament en la construcció del Reich alemany, les SS marxen cap als focs nocturns als turons i muntanyes. El joc del Sol és un signe del cicle etern de la vida, el foc és la foscor sagrada de la força que mai s'extingeix del Sol, i els discursos donen direcció i ànims per a les batalles que vindran.

Dins de la casa de les SS, els nens han recollit arbustos de pi i les flors vermelles de l'alceta, que estan lligades en una corona i subjectes verticalment a l'Arbre de Jul. Quan els focs s'han apagat, el pare tornarà a casa, encendrà el Candelero de terrissa Jul i les espelmes de la Corona, despertarà els nens i els explicarà les celebracions i els discursos. Aquesta pràctica hauria de despertar en els nens el desig de formar part de les celebracions dels secrets del solstici d'estiu.

La Festa de la Verema

Durant la tardor els dies es fan més curts i les nits més llargues, i l'any s'acosta al final. La Terra ha deixat créixer les plantes, el Sol ha madurat els fruits, i ara els graners i els cellers s'omplen dels regals de la Terra. El dur hivern pot arribar ara. El poble mira agraït al seu Déu que ho fa créixer tot i l'honra a través de la Festa de la Verema.

Dins de la casa de l'home de les SS, tot estarà preparat per a la celebració de la Verema. A les ciutats, sobretot, cal destacar la connexió amb la collita a les granges. Els nens haurien d'anar pel camp per recollir palla per a la corona de la collita, i no comprar-la, per aprofundir en la comprensió de la collita.

A casa, la palla es lligarà a una corona o corona de collita i es penjarà de l'arbre de la vida al mig de la roda de juliol. Estarà decorada amb pomes vermelles i altres fruites, i a sota s'hi col·locarà el Plat Jul que sosté el pa i la sal. Això proporciona un bon entorn on escoltar l'adreça d'acció de gràcies del Führer des del Bückeburg. Molts alemanys van al Bückeburg per escoltar l'adreça en persona.

Els ritus de la mort

Nebelung (novembre) és el mes dels morts. L'any s'està morint, amb les darreres fulles que cauen dels arbres. Aquesta vegada és molt trist i melancòlic. Entenem de nou que, com la resurrecció de Pasqua forma part del cicle anual, també ho és la mort a la tardor. La vida conté tant el naixement com la mort. Com que la vida és sagrada per a nosaltres, el naixement i la mort són intocables.

Històricament, els dies de la memòria cauen en aquest mes de Nebelung. El dia 10 de novembre de 1914 va ser la batalla de Langemarck, l'11 de novembre de 1918 va ser el dia de la mort de l'armistici i el dia 9 de novembre de 1923 va ser la marxa cap a la Feldherrnhalle. Cada novembre el Führer, i amb ell tota la Nació, torna a la Feldherrnhalle per commemorar els nostres màrtirs morts.

Tothom hauria de visitar les tombes dels difunts durant aquest mes, portant amb ells corones de flors i llums de vida. L'home de les SS, que se sent especialment a prop dels difunts, encesarà el seu canelobre de terrissa de Jul en honor als seus companys caiguts i als morts de la seva família en aquestes llargues nits fosques.

Si s'apleguen més membres de la família, s'ha de beure un brindis en honor dels difunts. La corona destinada al cementiri hauria de penjar primer a la roda de juliol durant un dia aproximadament per aprofundir en el significat i deixar que porti totes les salutacions especials de la família a la família.
avantpassats.

Durant aquest temps, les imatges dels avantpassats s'han de mostrar a la cantonada de les SS, i la xerrada general hauria de ser sobre les seves bones vides i les seves morts valentes.

La Dona SS recorda el seu marit caigut

El racó Jul i SS

La foto de sota mostra el típic racó de les SS i el cofre familiar, ple d'estimats records familiars i de les SS. Al centre del cofre hi ha el canelobre de terrissa Jul amb dos plats Jul, i per un extrem el llibre de família. Darrere hi ha una paret coberta amb bells motius tradicionals.

El cofre es fa a petició de la família, i es pot cobrir amb lletres rúniques tallades.

La casa d'un home de les SS s'hauria de reconèixer pel seu racó SS, que està reservat per a celebracions especials de la seva família. En aquest racó s'han de guardar totes aquelles coses que ens recorden els nostres deures superiors.

Des d'aquest racó de juliol i SS una brillantor alegre i forta hauria d'envoltar la llar i

totes les persones que hi viuen. En aquest racó s'haurien de guardar totes aquelles coses que enforteixen la veu de la nostra sang i els deures de terra i folk, i tot allò que demostra les nostres creences.

El racó ha d'estar dominat pel cofre familiar, que guarda qualsevol herència familiar, així com les diferents decoracions de vacances utilitzades durant tot l'any. Al principi es pot utilitzar una taula petita, però finalment cada família SS hauria de tenir el seu propi cofre.

El Candelero de terrissa Jul es troba al pit durant tot l'any, envoltat dels Plats Jul, un per a cada membre de la família, que s'utilitzen per a totes les celebracions anuals de la comunitat, així com per als aniversaris, casaments i el dia de la mort. De vegades, les plaques de juliol se substitueixen per la roda de juliol, que s'utilitza per subjectar l'arbre de la vida i les cinc corones de l'any: una per a Advent, Pasqua, maig, solstici i collita.

A la paret darrere del cofre s'hauria de penjar una imatge del Führer i un dels Reichsführer-SS, així com imatges familiars, els noms dels avantpassats i els records de la guerra. Les grans runes de les SS i l'esvàstica també hi deuen ser.

El racó Jul i SS és la mesura de quant participen l'home de les SS i la seva dona costums de les SS.

El llibre de família A tot

home de les SS se li ha de recordar estrictament el seu deure aquí, que els seus fills i filles li recordaran també en el futur: ha de demanar als seus pares i avis vius que escriguin de seguida tots els records de la seva infantesa, juntament amb qualsevol altre record que s'hauria de transmetre a les generacions futures.

Els noms i les dates de la placa d'ascendència no tindran sentit per a aquestes generacions si no van acompanyats de tantes històries com sigui possible que detallin les vides, les dificultats, les celebracions i els ambients en què van viure els nostres avantpassats. Aquest coneixement de la línia de sang familiar protegirà les generacions futures contra els nous rics i els escaladors socials.

Els avis, que sovint tenen molt bona memòria dels esdeveniments de la infantesa, estan obligats a deixar constància dels seus coneixements i vivències per als seus besnéts. L'home de les SS simplement hauria d'apropar-s'hi, posar-los una llibreta al davant i dir-los: "Ara escriu com era abans". Qualsevol reticència normalment s'esvaeix ràpidament, ja que les persones grans en general gaudeixen compartint els seus records.

Quan els avis acaben d'escriure, ara és el torn dels pares de l'Home de les SS. I ell mateix també hauria de començar a portar un registre de les seves experiències, especialment les de la Guerra i la camaraderia i l'heroisme dels seus companys de les SS.

Els contes recollits d'aquesta manera s'han de llegir a la família la vigília de Nadal. Així es conservarà i reforçarà l'esperit familiar essencial.

Les nostres lletres rúniques

Durant 5.000 anys, el poble nòrdic ha estat utilitzant les lletres rúniques per expressar simbòlicament un desig o un pensament sagrat. Un dels símbols més antics és l'esvàstica, que és el signe del cicle sagrat del Sol i que, per tant, es pot considerar el símbol de la ideologia de la raça nòrdica. Avui és el símbol del nostre Tercer Reich.

Cada membre qualificat del Cos d'Oficials de les SS porta les runes Sig, Gibor, Tyr, Fa i Hagal al seu *Totenkopfring*, o "anell del cap de la mort".

Les runes Man i Yr s'utilitzen com a signes de naixement i mort, respectivament, en anuncis, obituaris i làpides. Les runes Ing i Odal són signes per a la sang (casaments) i el sòl (en finques familiars i granges) respectivament.

L'Anell és un símbol de la nova religió de les SS. A la mort del portador, s'ha de guardar al castell de Wewelsburg de Himmler.

El *SS-Totenkopfring* està fet de plata, amb signes rúnics entre fulles de roure gravats a l'exterior. A l'interior hi ha gravat el nom del propietari, la data en què va rebre l'anell i la signatura del Reichsführer-SS Himmler.

Der Reichsführer

München, den 1. Dezember 1934

SS-Hauptsturmführer Schmidt

SS-Nr. 4010, 47. SS-Standarte.

Ich verleihe Ihnen den Totenkopfring der SS.

Er soll sein:

Ein Zeichen unserer Treue zum Führer, unseres unwandelbaren Gehorsams gegen unsere Vorgesetzten und unserer unerschütterlichen Zusammengehörigkeit und Kameradschaft.

Der Totenkopf ist die Mahnung, jederzeit bereit zu sein, das Leben unseres Führers einzusetzen für das Leben der Gesamtheit.

Die Runen dem Totenkopf gegenüber sind Heilszeichen unserer Vergangenheit, mit der wir durch die Weltanschauung des Nationalsozialismus erneut verbunden sind.

Die beiden Sig-Runen versinnbildeten den Namen unserer Schutzstaffel.

Hakenkreuz und Hagall-Runen sollen uns den nicht zu erschütternden Glauben an den Sieg unserer Weltanschauung vor Augen halten.

Umkränzt ist der Ring von Eichenlaub, den Blättern des alten deutschen Laubes.

Dieser Ring ist käuflich nicht erwerbbar und darf nie in fremde Hände kommen.

Mit Ihrem Ausscheiden aus der SS oder aus dem Leben geht dieser Ring zurück an den Reichsführer SS.

Abbildungen und Nachahmungen sind strafbar und Sie haben dieselben zu verhüten.

Tragen Sie den Ring in Ehren!

La citació SS-Totenkopfring atorgada al SS-Hauptsturmführer Schmidt el 1934

Les paraules de la citació són les següents:

Et guardo l'anell del cap de la mort de les SS.

Es pretén ser:

Un símbol de la nostra lleialtat al Führer, de la nostra obediència inquebrantable als nostres superiors i del nostre inquebrantable sentit de vincle i companyonia.

El cap de la mort és el recordatori d'estar sempre preparat per arriscar la pròpia vida per la vida del conjunt.

Les runes davant del cap de la mort són símbols sagrats del nostre passat, al qual estem connectats una vegada més a través de la filosofia del nacionalsocialisme.

Les dues runes Sig representen el nom del nostre Schutzstaffel.

L'esvàstica i la runa Hagal tenen la intenció de mantenir davant els nostres ulls la nostra inquebrantable creença en la victòria de la nostra filosofia.

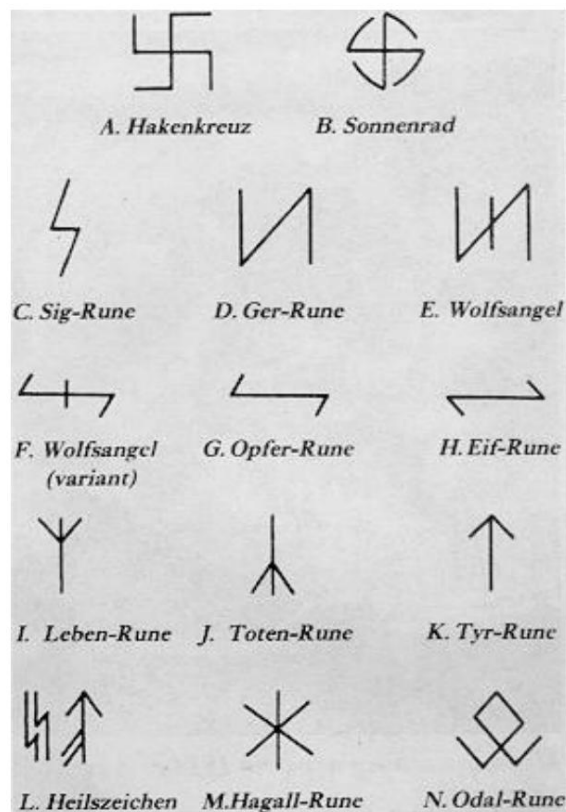
L'Anell està envoltat de fulles de roure, les fulles del vell arbre alemany.

Aquest anell no es pot adquirir mitjançant la compra ni deixar-se caure en mans no autoritzades.

S'ha de retornar al Reichsführer-SS després de la seva baixa de les SS o de la seva mort.

La realització d'imitacions i còpies és un delictes punible, i és el vostre deure prevenir-ho.

Porta aquest anell amb honor!

Algunes de les lletres rúniques més comunes

Totes les lletres rúniques següents s'han d'utilitzar liberalment a la cocció de Nadal i a la decoració dels ous i regals de Pasqua:

Runa Hagal: tot el que envolta La

paraula *Hagal* significa "calamarsa", com en les pedres de calamarsa, i és un símbol de forces incontrolades i destructives. Mitjançant la destrucció de l'enemic s'aconsegueix la pau.

Sig Rune: The Victorious Sun

The Sun promet guanyar força. Les dues runes Sig de la bandera de les SS expressen la vella dita *Sig und Sal*, la redempció que prové de la victòria del Sol.

Runa Gibor: la vida victoriosa La

runa Gibor està construïda amb les runes Sig and Is. La runa Is és la línia nord-sud de l'any i simbolitza la vida o la personalitat.

Runa Tyr: autosacrifici honorable La

runa Tyr simbolitza el déu germànic de la guerra, Tyr (o Ziu, o Zeus). El seu significat és el sacrifici de si mateix per honor.

Runa Fa (o Fe): Riqueses

Fe és del germà *Feod*, o "animals de granja", que simbolitza la riquesa. Les runes Fa i Tyr juntes denoten l'autosacrifici fins a la mort, malgrat els béns materials o mundans.

Man Rune: Naixement

Els braços aixecats mostren el naixement d'una criatura viva.

Any Rune: Mort

Els braços apuntant cap avall indiquen la mort d'una criatura viva. Les runes Man i Yr s'han extret dels radis de la roda solar.

Ing Rune: To Be Born

La paraula *Ing* s'utilitza en alemany modern com a sufix per a centenars de paraules. La runa mostra l'enllaç de dos portadors de vida i, per tant, s'utilitza en casaments.

Runa Odal (o Alod): Parentiu La

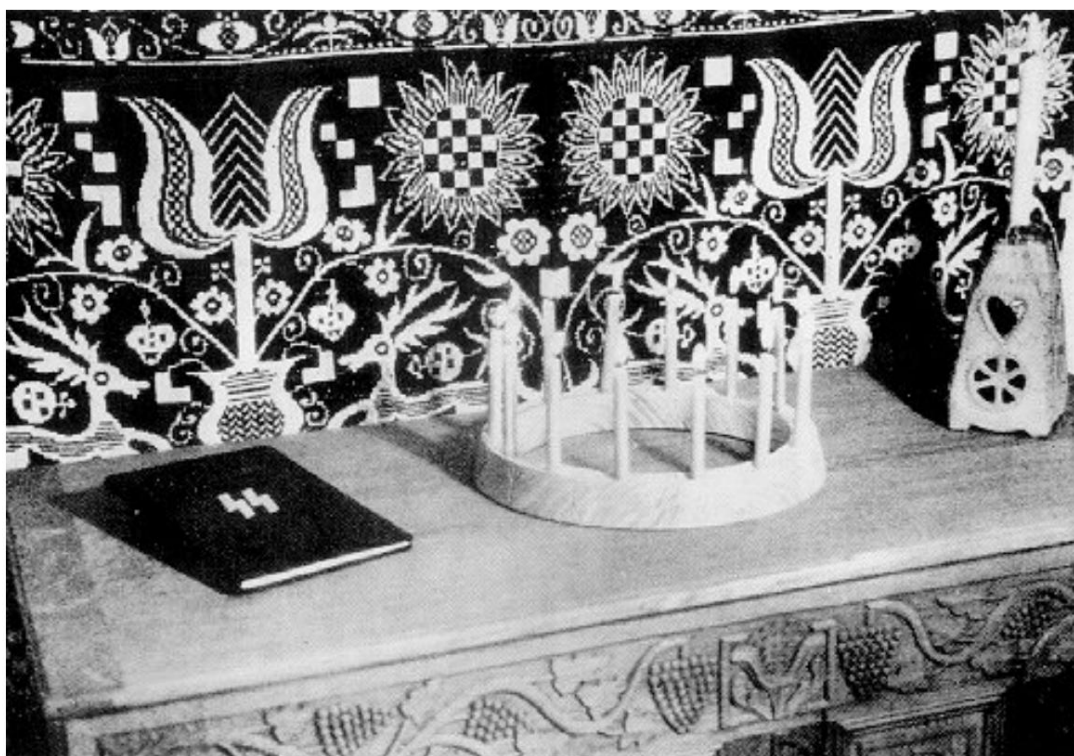
runa Odal representa tot el que connectem amb la pàtria, la finca familiar, la granja familiar i el sòl.

La celebració d'aniversari

Encara que no és una de les grans festes de l'any, l'aniversari mereix un esment ja que és una celebració anual per a tots els membres de la família. Per tant, tota la família hauria d'organitzar-lo amb cura.

Decorat amb espelmes, el plat Jul del nen d'aniversari es troba al cofre de la família envoltat de petits regals, el pastís i les flors de la temporada. Hi hauria d'haver una petita quantitat de terra al plat Jul, i el canelobre de terrissa Jul hauria d'estar envoltat de petites espelmes iguals en nombre a l'edat del nen. Les espelmes també es podrien disposar a l'anell exterior de la corona de juliol.

Alternativament, podeu comprar un bonic anell de fusta, decorat amb lletres rúniques.

El *Geburtstagsring*, o "anell d'aniversari"

L'anell d'aniversari té capacitat per a 14 espelmes. Cada any s'encén una espelma addicional, fins que als 14 anys el nen s'uneix a la Hitler-Jugend o Bund Deutscher Mädel i comença a modelar la seva pròpia vida. A banda i banda de l'anell d'aniversari hi ha el canelobre de terrissa de Jul i el llibre de família. Un anell d'espelmes de ceràmica està disponible a Porzellan-Allach GmbH.

Una norma general sobre el regal és que el valor del regal no està lligat al seu valor comercial, sinó més aviat a la cura i atenció amb què s'ha fet o escollit i al consegüent vincle que crea entre el donant i el receptor. Quan feu regals als nens, vetlleu per no fer-los malbé.

Celebracions especials en família

En el marc de la família SS se celebren quatre celebracions especials:

1. El nom del nen, 2. La inscripció del nen a les organitzacions juvenils de les SS, 3. La cerimònia del casament i la incorporació de la dona a les SS, 4. El funeral dels familiars.

Fins i tot avui dia sembla impossible per a molta gent imaginar-se aquestes celebracions sense l'església i els seus servents. La gent femenina especialment ha estat mantinguda captiva pels adorns del vel de núvia, l'encens, la música d'orgue i les esglésies fosques; i gairebé no han pensat que podrien prescindir d'ells.

El Partit i les seves organitzacions busquen promoure la celebració d'aquestes ocasions festives d'acord amb les nostres ideologies. Però repetidament s'ha observat que les cerimònies de l'església només eren copiades, amb els funcionaris de l'Estat realitzant les accions més importants, i que les celebracions s'utilitzaven amb finalitats propagandístiques fora de la família.

S'ha de repetir: les nostres celebracions han de reflectir la nostra ideologia. Han de ser senzills, clars i directes. Només així els podrem entendre i apreciar plenament, i només així ens donaran força interior. L'home nòrdic rebutja definitivament qualsevol atmosfera mística creada per efectes de llum, olors agradables i discursos engrescadors. Sabem que els nostres sentiments es commuten profundament quan tenim una comprensió clara i veritable de les connexions més grans del nostre destí. Estem més feliços quan rebem un nou vigor i força de voluntat d'aquesta hora de celebració.

Les nostres celebracions s'han de dur a terme pel companyerisme, la participació i el sentit de pertinença de tots els implicats. En això ja es diferencien de les celebracions rutinàries de l'església. El ponent ha de variar en cada ocasió i no sempre ha de ser el líder de la unitat o el líder sènior. Un amic íntim o un camarada sovint està molt millor equipat per fer els honors.

Les invitacions només han d'anar als participants reals. Qualsevol ampliació teatral d'aquest cercle és fermament condemnada.

Les següents directrius presenten una manera aprovada de celebrar com ho haurien de fer homes i dones de les SS. Però cada família hauria de trobar un formulari dins d'aquestes directrius que s'adapti millor a la seva circumstància.

La posada de nom a l'infant La donació del nom a l'infant és una celebració familiar, amb la presència només dels pares i dels familiars més propers, juntament amb alguns amics SS propers al pare. El pare o el seu apoderat donarà el nom i un membre de la SS acceptarà el nen a la comunitat de la SS.

La donació del nom s'ha de fer a la casa familiar. Les habitacions han d'estar decorades amb vegetació i flors. La família s'asseurà en semicercle, amb els pares al mig i la mare agafant el nen.

Primer parla qui dóna el nom, ja sigui el pare o un altre membre de la família si ho vol. El discurs ha de ser breu i senzill, agraint a la mare i connectant el nom amb el nen.

L'elecció correcta d'un nom és de la màxima importància. Si us plau, llegiu el llibre de noms de BV Selchow, que ofereix una col·lecció de bons noms alemanys antics juntament amb els seus significats. També inclou una secció sobre noms estrangers i els seus països d'origen, per prevenir-los
utilitzar.

El membre de les SS ara rebrà el nen a la comunitat de les SS. Ell també parlarà senzillament, com a amic del pare. Els temes sobre els quals podria parlar són:

1. L'Alemanya naixent en què el nen creixerà,
2. L'amor del Führer per tots els nens,
3. La reverència del Führer per les mares,
4. L'acte noble de la dona en contribuir a l'augment del poble,
5. Els deures de Membres de les SS dins de la família més àmplia de les SS.

Aleshores, el membre de la SS fa un petit obsequi a la mare. Pot ser un llibre d'ascendència o una joia com un fermall. En algunes zones d'Alemanya (Schleswig-Holstein, Köln) cada Companyia de les SS té alguns bressols, que es porten a la casa del nounat. Les famílies molt necessitades reben una laitiera gratuïta i el nom de cada nadó està gravat en un bressol.

S'ha de donar al nen el seu propi plat de Jul el dia de la posada del nom. El plat Jul s'utilitzarà en cada aniversari i per a totes les grans celebracions dels propers anys.

La cerimònia de bateig es porta a un final feliç amb un àpat festiu o una bona xerrada al voltant de la taula de cafè. Es pot reproduir música lleugera.

Les organitzacions juvenils de les SS Als

10 i 14 anys, els joves alemanys fan passos importants per al seu futur: fan la seva primera promesa al Führer als 10 anys i juren el seu primer jurament d'obediència als 14 anys. També esdevenen membres de la política adequada. organitzacions, on seran educats dins del cercle dels seus companys. Aquests dos dies importants en la vida dels nens i nenes es convertiran en celebracions anuals per a les seves famílies nacionalsocialistes.

L'església tria aquestes edats per a la primera comunió i confirmació d'un nen. Però una gran part de l'atenció i les expectatives del nen en aquestes ocasions se centren en el vestit nou, el vestit nou, el llibre d'oracions nou, el regal dels padrins. El nen de 10 anys no entendre gairebé res dels esdeveniments de l'església, i el nen de 14 anys no entendre gaire més.

Però el fill i la filla de 10 anys d'un pare nacionalsocialista sabrà exactament què els passa quan, el 19 d'abril, vesteixin el bonic uniforme del Jungvolk o el Jungmädel, després de cantar una cançó solemne i escoltar el discurs de camaraderia del Cap de secció, proclamen juntament amb milers d'altres al Reich:

Prometo complir el meu deure al Jungvolk / Jungmädel alemany amb amor i lleialtat al Führer i a la nostra bandera, així que Déu m'ajuda.

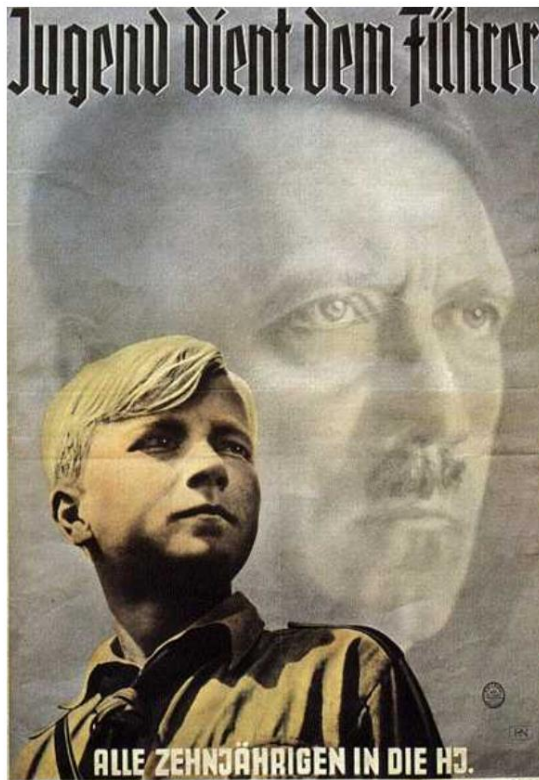
Quan un nen proclama aquestes paraules, veu com s'il·lumina un món nou al qual ara pertany, un món de tambors de l'exèrcit, trompetes, companys de marxa, banderes i líders. Els pares estan a l'aguait i estan contents d'haver pogut fer al Führer el millor regal d'aniversari que li podien fer, així que li donen les gràcies per tot el que ha fet.

A casa, el nen de 10 anys serà el centre de la família. Rebrà un petit regal: potser una foto del Führer, un llibre o la promesa ben escrita que acabem de fer. L'àpat familiar ha de ser festiu, amb flors que alegren la taula i amb els aliments preferits del nen. El pare dirà unes paraules com a recordatori de la importància d'aquest dia, que de ben segur quedarà recordat al llarg de la vida del nen, aportant així una sensació d'orientació cap al futur.

Als 14 anys els nois passen del Jungvolk al Hitler-Jugend, i les noies del Jungmädel al Bund Deutscher Mädel.

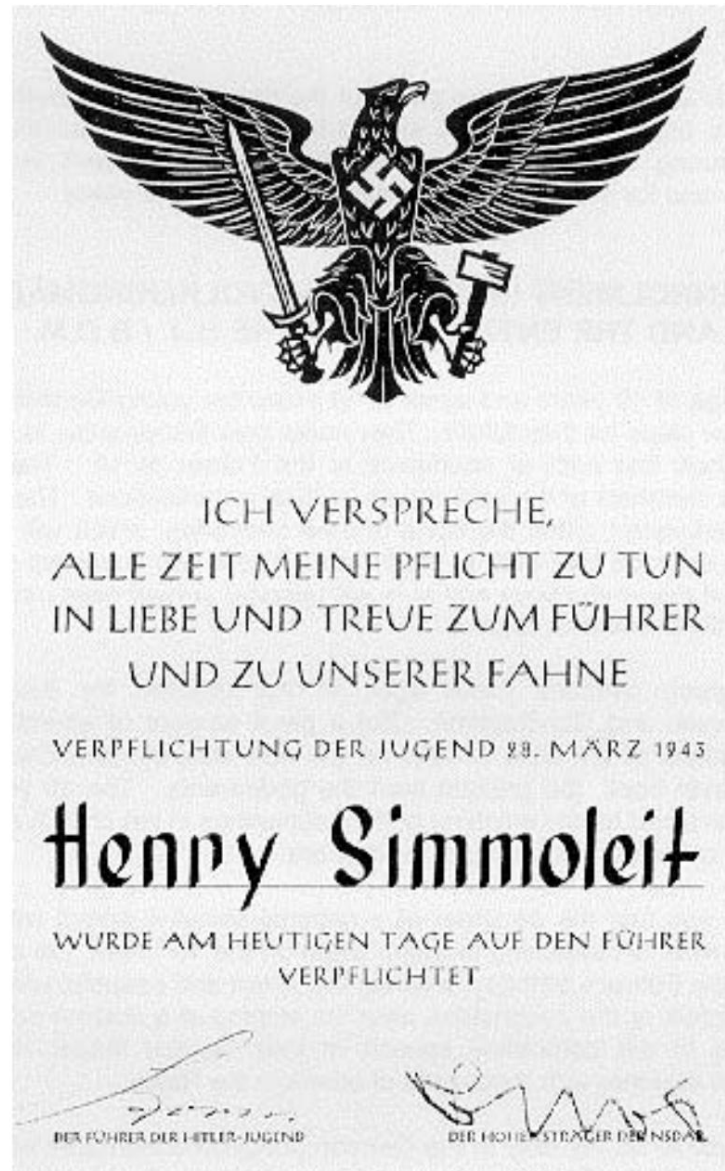
Punt d'inflexió de la vida: els nens són incorporats a la Hitler-Jugend i al Bund Deutscher Mädel

La cerimònia solemne té lloc el 20 d'abril, aniversari del Führer. Les paraules del jurament prestades són:

*Prometo servir el Führer Adolf Hitler de veritat i desinteressadament a la Hitler-Jugend / Bund Deutscher Mädel.
Prometo treballar sempre per la unitat i el companyerisme de la joventut alemanya. Juro obediència al líder de la joventut del Reich i a tots els líders de la Hitler-Jugend / Bund Deutscher Mädel. Juro ser digne sempre de la nostra bandera sagrada, així que Déu m'ajuda.*

Aquesta promesa solemne s'ha de fer ressò en la manera com se celebra aquest dia per tota la família.

Henry Simmoleit va fer el jurament que es mostra a dalt en unir-se a la Hitler-Jugend. La citació està datada el 28 de març de 1943. Molts juraments es van fer al voltant del moment de l'aniversari de Hitler.

La cerimònia del casament i la incorporació de l'esposa a les SS

Des de 1875 la llei exigeix que tot matrimoni sigui reconegut per l'Estat. Tot i així, molta gent veu més important la cerimònia de l'església, ja que fins a l'inici del Segon Reich només es considerava vàlida el casament de l'església. Aquesta visió fins i tot ha estat encoratjada pels mateixos funcionaris de l'Estat, que sovint han realitzat la cerimònia civil en sales fredes, fosques i monòtones, convertint-la en un simple tràmit.

El Tercer Reich té una visió diferent del matrimoni: el veu com el nucli de l'Estat. Les persones que volen casar-se són aconsellades i provades d'idoneïtat i de salut genètica. L'Estat té cura de la família, busca eliminar els obstacles econòmics en la mesura del possible i subratlla cada cop més la importància de la família.

Tots aquests canvis s'haurien de notar ara en un casament a l'Oficina de Registre. En alguns casos, les autoritats locals fins i tot han posat a disposició una bonica sala per a la cerimònia. Amb el temps, els funcionaris estatals amb uniformes intel·ligents realitzaran la cerimònia d'acord amb els edictes del Reichsführer-SS.

Mentrestant, el casament d'un home de les SS pot ser oficiat per qualsevol oficial d'alt rang de les SS. L'intercanvi d'anells ha de seguir els vots nupcials.

Aquesta foto mostra la sala de noces a la petita ciutat de Thalheim, prop de Wels. Les paraules del Führer adornen la paret:

Die Familie ist die kleinste, aber wertvollste Einheit im Aufbau des ganzen Staatsgefüges.

La família és la unitat més petita però important en la construcció de tota l'estructura estatal.

El nuvi sosté la seva Daga SS, així com una edició de Noces de *Mein Kampf* que es va lliurar a la parella durant la cerimònia. El vestit de la núvia ha de ser festiu, però el vel i la corona de núvia que es mostren aquí són tradicions orientals i s'han d'evitar.

La parella s'hauria d'unir com a home i dona a la cerimònia del registre. El *SS-Eheweih*, o "servei de benedicció matrimonial", que es mostra a dalt des del castell de Wewelsburg el 1935, fa massa olor de rituals de l'església sense sentit i s'ha d'evitar.

L'àpat del casament s'ha de fer a casa de la parella de nou nuvis si és possible. Les taules han d'estar adornades amb vegetació i flors, amb especial atenció als llocs dels nuvis. Diversos grups vinculats a les SS poden ajudar amb la cuina, la música, la decoració, etc. Aquests grups inclouen Hitler-Jugend, Bund Deutscher Mädel i NS-Frauenschaft.

És ara, a l'àpat, quan la dona és acceptada a les SS. Un amic proper de les SS hauria de seure davant de la parella. Just abans de començar l'àpat o al començament del mateix s'adreça a la parella sobre el valor i la consideració que l'Estat i les SS tenen per la família i la importància de la preservació del poble. Hauria de parlar del lema de les SS *Meine Ehre heißt Treue*, 'My Honor Is Loyalty', que ara també es converteix en el lema de la dona. Ha de remarcar que mentre la parella s'adhereixi a les lleis de les SS i compleixi el seu deure, les SS els protegiran.

Llavors, el ponent accepta la dona a les files de les SS i lliura a la parella un petit obsequi, potser un llibre o una imatge. També els dona un plat de fusta amb pa i sal, i dues tasses de terrissa. Aquests regals els recordaran que han de mantenir un estil de vida senzill i net.

Com més estreta és l'amistat entre parlant i parella, més significatiu és el seu discurs. Va ser testimoni del creixement de la relació i l'amor entre la núvia i el nuvi, així com les discrepàncies ocasionals, que es van resoldre ràpidament a la manera de les SS. També els va ajudar a apropar-se.

Les paraules de l'orador haurien d'acabar amb un *Sieg Heil* per al Führer i per als nous casats. La resta de la festa ha de ser feliç i, si és possible, acabar amb ball.

El 1933, 50 parelles nacionalsocialistes es van casar a l'església de Llätzer de Berlín.

Els ritus funeraris

Aquesta celebració més solemne ha de ser la més acuradament planificada. És deure del Cap d'Unitat de les SS vetllar perquè tot vagi bé. Pot triar els seus millors SS Men per assegurar-ho.

En primer lloc, el Cap d'Unitat visitarà la dona o els pares del seu camarada de les SS per veure com pot ajudar. Ell farà tot el possible per alleujar el seu dolor i els seus sentiments d'impotència, ajudant a la família d'una manera viril
manera.

Paral·lelament, comença els preparatius per al funeral, que és molt més senzill ara que totes les complicacions que solien sorgir per la necessitat d'un enterrament a l'església van ser escombrades per un decret del ministre de l'Interior l'any 1939.

La mentida en estat es produirà ja sigui al domicili del difunt, al seu lloc de treball, al lloc de reunió de les SS o al cementiri. En tots els casos, excepte en l'últim, el taüt hauria de situar-se al mig de l'habitació, cobert amb la bandera de les SS i portant el punyal i la gorra del difunt. Sis homes de les SS amb uniforme, amb casc d'acer i guants blancs, proporcionen la Guàrdia d'Honor.

La sala està decorada amb flors i vegetació pels companys de l'home SS. La simple corona d'avet verd, signe d'una vida sempre renovada, hauria de mostrar les runes SS a la seva cinta i col·locar-la al taüt com a salutació de la Unitat de les SS del difunt i del Reichsführer-SS.

S'ha de donar temps privat a la família per acomiadar-se abans de la cerimònia pública, que ha d'anar seguida de la caminada fins al cementiri. El taüt s'ha de transportar en un carro obert i pla, de manera que la Bandera de les SS es pugui veure des de lluny. Els cavalls no han d'anar vestits de negre, però el carro ha d'estar decorat amb vegetació.

Els sis portadors caminen al costat del carro. Els músics de les SS i la Unitat de les SS passen per davant del taüt, els familiars i amics propers al darrere. Altres persones poden seguir, i totes les corones es transporten en un carro separat.

Al costat de la tomba el taüt es posa a la vista. Només s'ha de tocar una peça musical, després de la qual el comandant de la unitat diu unes paraules sinceres sobre la vida del difunt i el seu sentit del deure i compromís amb les SS, la seva família i la seva feina. Es recorda als dolents que ha tornat als seus avantpassats i que viurà en els seus fills i en l'orde de les SS.

Aleshores, el comandant de la unitat agafa la daga de l'home de les SS, la fulla de la qual porta el lema de les SS *Meine Ehre heißt Treue*, del taüt i l'intercanvia amb la daga d'un parent o company proper de les SS, com a senyal de la continuació de les SS a través de lluita i deure.

Els portadors de les SS ara baixen el taüt lentament a la tomba al so d'un tambor i una volea de la Guàrdia d'Honor. La Guàrdia d'Honor no hauria d'estar massa a prop de la tomba, ja que les dones i les mares estan molestes pel fort soroll dels trets.

Després de baixar el taüt, els familiars i amics propers poden avançar per tirar flors a la tomba. Aleshores els companys de les SS començaran a omplir la tomba en un silenci solemne.

Quan acaben, els homes de les SS formen un anell al voltant de la tomba i canten la Cançó de lleialtat de les SS. És especialment important que aquesta part final de la cerimònia sigui impecable.

Els funerals de les esposes dels SS Men són essencialment els mateixos a part de l'intercanvi de Dagues.

És el deure del comandant de la unitat donar suport als seus homes de qualsevol manera possible en cas d'a funeral d'una dona o d'un fill.

En totes aquestes ocasions tristes i solemnes, la força, la unitat i el companyerisme de les SS seran el major consol per a l'home SS afligit, ajudant-lo a temps a superar el seu dolor i pena.

El jurament de l'home de les SS

Convé concloure aquest resum de les celebracions de la vida de la família de les SS amb el Jurament de l'home de les SS:

Ich schwöre Dir, Adolf Hitler, als Führer und Kanzler des Reiches Treue und Tapferkeit. Ich gelobe Dir und den von Dir bestimmten Vorgesetzten Gehorsam bis in den Tod, so wahr mir Gott helfe.

Et juro, Adolf Hitler, com a Führer i Canceller del Reich, lleialtat i coratge. Jo us juro a vosaltres i als meus superiors escollits per vosaltres obediència fins a la mort, així que Déu m'ajuda.

